

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 356/2014

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Δ')

Συνεδρίαση της 4-11- 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Χρυσαφούλα Αυγερινού, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Στέφανος Δέτσης, Βασιλική Δούσκα, Ιωάννης – Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Νίκη Μαριόλη, Δήμητρα Κεφάλα, Κωνσταντίνος Κηπουρός, Αθηνά Αλεφάντη, Παναγιώτης Παππάς, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Αθηνά Αλεφάντη, Νομική Σύμβουλος του Κράτους.

Ερώτημα : Αρ. πρωτ. 14219/7-3-2014 έγγραφο Διεύθυνσης Νομοθετικού Έργου Υπουργείου Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

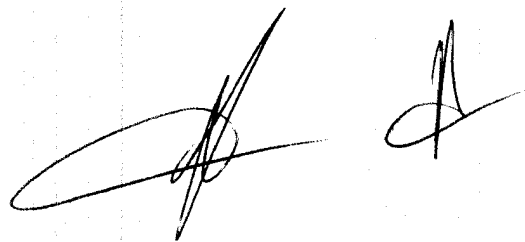
Περίληψη Ερωτήματος : Εάν είναι δυνατή και ποια διαδικασία θα εφαρμοστεί για την σύνταξη πράξης αναλογισμού αποζημίωσης λόγω ρυμοτομίας στους κοινόχρηστους χώρους ΚΧ 98 και 98^Α του εγκεκριμένου σχεδίου Μελισσιών, που θεσμοθετήθηκαν ως κοινόχρηστοι χώροι άλση (δάσος) με το Π.Δ. 11-6-2007 (ΦΕΚ 290/ΑΑ ΚΠΔ) με θέμα «Τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Μελισσιών (Ν. Αττικής) επιβολή προκηπίου και καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησης».

Επί του ως άνω ερωτήματος, που υποβλήθηκε νόμιμα από τον αρμόδιο προς τούτο Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Άρθρο 2 περ. 1, εδ. β' της με αριθμ. Υ 46/2012 Απόφασης Πρωθυπουργού, ΦΕΚ Β' 2101/9-7-2012), το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδότησε ως εξής:

I. Ιστορικό

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και εκτίθεται στο υποβληθέν ερώτημα, το έτος 1928, με προεδρικό διάταγμα απαλλοτριώθηκε υπέρ και με δαπάνες του ιατρού Ιων. Παπαδημητρίου ιδιωτική δασική έκταση, που βρίσκεται στην Πεντέλη, προκειμένου να ιδρυθεί σανατόριο φυματιόντων. Το έτος 1961, με βασιλικό διάταγμα εντάχθηκε σε σχέδιο πόλης η ευρύτερη περιοχή των Μελισσιών και η απαλλοτριωθείσα έκταση παρουσιάζεται στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, περικλειόμενη μόνο από ρυμοτομική (πράσινη) γραμμή, χωρίς να καθορίζεται η χρήση. Το έτος 1964 (ομοίως με β.δ/γμα) ο υπόψη χώρος χαρακτηρίζεται σαν χώρος «για την ανέγερση νοσηλευτικών ιδρυμάτων», χωρίς όμως να καθορισθούν για την έκταση αυτή οικοδομική γραμμή και όροι δόμησης. Σε τμήμα της έκτασης αυτής, κατασκευάσθηκε εν τέλει και λειτούργησε σανατόριο φυματιόντων που περιβαλλόταν από δασικό χώρο πυκνής βλάστησης.

Στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του έτους 1989 της περιοχής ο χώρος εμφανίζεται στο σχετικό διάγραμμα με το συμβολισμό «Ειδικό Νοσοκομείο», ενώ και το έτος 1993 με την αναθεώρηση του εγκεκριμένου σχεδίου Μελισσιών εξακολουθεί να διατηρείται το καθεστώς του χώρου.

Στην 209/2003 γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος (ΚΣΧΟΠ) αναφέρεται ότι : «... η επίμαχη έκταση είναι εντός σχεδίου και ότι η υφιστάμενη δασική έκταση σε αυτήν πρέπει να διατηρήσει το χαρακτήρα της και να αποδοθεί στην πόλη ως πνεύμονας πρασίνου και μόνον και η αναγκαία τροποποίηση του σχεδίου θα πρέπει να ακολουθήσει την κατεύθυνση αυτή».

Ακολούθως, με το από 11.6.2007 Προεδρικό Διάταγμα, τροποποιείται το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Μελισσιών και ειδικότερα σε χώρο για την ανέγερση νοσηλευτικών ιδρυμάτων (νοσοκομείο Παπαδημητρίου) με την δημιουργία οικοδομικού τετραγώνου (Ο.Τ. 98Γ), χώρου περίθαλψης (Ο.Τ. 98Β), κοινοχρήστων χώρων-αλσών (δάσος) (Ο.Τ. 98 και 98 Α) και πεζοδρόμων και καθορίζονται χρήσεις και όροι και περιορισμοί δόμησης.

Κατόπιν των προαναφερομένων, οι ιδιοκτήτες της υπόψη έκτασης ζήτησαν από το Τμήμα Εφαρμογής Πολεοδομικών Μελετών της Πολεοδομίας του Δήμου Αγίας Παρασκευής την συντέλεση της απαλλοτρίωσης κατ' εφαρμογή των άρθρων 32, 33, 34 και 35 του Ν.Δ/τος της 17-7/16.8.1923 και τη σύνταξη πράξης αναλογισμού και αποζημίωσης.

Με το 21612/12.7.2011 έγγραφό της, η Πολεοδομία Αγ. Παρασκευής υπέβαλε ερώτημα προς τη Διεύθυνση Πολ/κού Σχεδιασμού, τη Δ/νση Τοπογραφικών Εφαρμογών και τη Γενική Δ/νση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για το αν μπορούσε να προχωρήσει στη σύνταξη πράξεως αναλογισμού αποζημίωσης, στους κοινόχρηστους χώρους 98 και 98^Α ή όχι και σε ποια νομολογία και διαδικασία να στηριχθεί, δεδομένου ότι στο επίμαχο Προεδρικό Διάταγμα ορίζεται ότι, στους κοινόχρηστους χώρους-άλση (δάσος) που καθορίζονται με το άρθρο 1 αυτού, απαγορεύεται οποιαδήποτε χρήση, καθώς και οποιαδήποτε επέμβαση για την κατασκευή έργου κοινωφελούς ή κοινοχρήστου χαρακτήρα. Οι χώροι αυτοί διέπονται από τις διατάξεις της Δασικής Νομοθεσίας, απαγορεύονται δε οι κατασκευές που προβλέπονται από το άρθρο 19 του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού (ΓΟΚ/1985).

Επί του άνω θέματος η Δ/νση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, τμήμα αλλαγής χρήσης Δασικών γαιών, με το υπ' αριθμ. πρωτ, 220468/3685/7.11.2011 έγγραφο της, επισημαίνει μεταξύ άλλων ότι : «... ο όρος «οι χώροι αυτοί διέπονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας» αφορά κυρίως στη διαχείριση των περιοχών εντός πλαισίου δασοπροστασίας στα μέτρα προστασίας των,

στις επιτρεπτές επεμβάσεις και στον καθορισμό της αξίας της δασικής γης, στο ιδιοκτησιακό καθεστώς και στις περιπτώσεις όπου το δημόσιο δεν διεκδικεί δικαιώματα κυριότητας».

Οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες της υπόψη έκτασης ζήτησαν την σύνταξη πράξης αναλογισμού και αποζημίωσης προκειμένου να υλοποιηθεί η απαλλοτρίωση, εφόσον κατά τα προβαλλόμενα εκ μέρους τους, πρόκειται για εντός σχεδίου περιοχή. Συγκεκριμένα προβάλλουν ότι οι δασικές εκτάσεις είναι ασυμβίβαστες με τις εντός σχεδίου πόλεως εκτάσεις και μόνο κατ' εξαίρεση δασική έκταση μπορεί να αφορά σε περιοχές εντός σχεδίου πόλεως, ως κοινόχρηστος χώρος (άλση ή πάρκα). Για να καταστεί δε κοινόχρηστος από ιδιωτική θα πρέπει να συντελεστεί η απαλλοτρίωση με την καταβολή πλήρους αποζημίωσης στους ιδιοκτήτες του αφού προηγουμένως συνταχθεί η πράξη αναλογισμού.

Τέλος, όπως προκύπτει από το με αριθμ. πρωτ. ΔΤΕ/β/40513/845/18-10-2011 έγγραφο Δ/νσης Τοπογραφικών Εφαρμογών – ΥΠΕΚΑ, η επίμαχη έκταση είναι δασοσκεπής, τμήμα του παλαιού πευκοδάσους Μελισσίων – Πεντέλης, καλυπτόμενη από πεύκα, κυπαρισσοειδή, ορθόκλαδα και πλαγιόκλαδα, ευκάλυπτους και σχίνα.

Κατόπιν των ανωτέρω υποβλήθηκε το παρόν ερώτημα.

II. Διατάξεις

α) Σχετικά με το πολεοδομικό καθεστώς της περιοχής.

Με το από 26-1-1928 Διάταγμα (ΦΕΚ Α' 11/1.2.1928) κηρύχθηκε απαλλοτρίωση υπέρ και με δαπάναις του ιατρού Ιωαν. Παπαδημητρίου, ιδιωτικής δασικής έκτασης, εμβαδού εκατό στρεμμάτων περίπου, στη θέση «Αγία Μαρίνα» της περιφέρειας του εκ πεύκης δάσους Πεντέλης, προς ίδρυση Σανατορίου Φυματιώντων.

Η ως άνω έκταση εντάχθηκε στο σχέδιο πόλης με το Β. Δ/γμα «περί εγκρίσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Μελισσίων (Αττικής) και καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτού» (ΦΕΚ Δ' 147/23.12.1961). Ειδικότερα στο άρθρο 1 ορίζεται ότι : «Εγκρίνομεν το ρυμοτομικόν σχέδιον Μελισσίων (Αττικής) ως εμφανίζεται εις τα υπό του Γενικού Διευθυντού των Δημοσίων Έργων τεθεωρημένα διά της υπ' αριθ. Ε. 30353/1961 πράξεως αυτού σχετικά πέντε (5) πρωτότυπα διαγράμματα υπό κλίμακα 1:2000 ών τινών συνοπτικά αντίτυπα δημοσιεύονται κατωτέρω».

Η έκταση περικλείεται μόνον από ρυμοτομική γραμμή, χωρίς να καθορίζεται χρήση.

Το ως άνω ρυμοτομικό σχέδιο τροποποιήθηκε με το από 1-11-1964 Β. Δ/γμα (ΦΕΚ Δ' 177/19.11.1964. Η επίμαχη έκταση χαρακτηρίστηκε ως χώρος για ανέγερση νοσηλευτικών ιδρυμάτων, χωρίς να καθοριστούν για την έκταση αυτή οικοδομική γραμμή και όροι δόμησης.

Στη συνέχεια, με το από Π.Δ/γμα 11-7-2007 (ΠΔ ΦΕΚ ΑΑΠ 290 2007 - τροποποιήθηκε εκ νέου το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Μελισσίων (Ν. Αττικής) και ορίστηκε ότι : **Άρθρο 1** «Εγκρίνεται η τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Μελισσίων (Ν. Αττικής) και ειδικότερα στο χώρο για την ανέγερση νοσηλευτικών ιδρυμάτων (Νοσοκομείο Παπαδημητρίου), με τη δημιουργία οικοδομικού τετραγώνου (Ο.Τ. 98Γ), χώρου περίθαλψης (Ο.Τ. 98Β), **κοινόχρηστων χώρων - αλσών (δάσος)** και πεζοδρόμων, όπως φαίνεται στο σχετικό πρωτότυπο διάγραμμα σε κλίμακα 1:1000,.....» και **άρθρο 4** «Στους κοινόχρηστους χώρους - άλση (δάσος), που καθορίζονται με το άρθρο 1 του παρόντος **απαγορεύεται οποιαδήποτε άλλη χρήση, καθώς και οποιαδήποτε επέμβαση για την κατασκευή έργου κοινωφελούς ή κοινοχρήστου χαρακτήρα. Οι χώροι αυτοί διέπονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Στους χώρους αυτούς απαγορεύονται επίσης, οι κατασκευές που προβλέπονται από το άρθρο 19 του ΓΟΚ/1985, όπως ισχύει**».

Κατά την επεξεργασία του ως άνω Προεδρικού Διατάγματος, με το με αριθμό 4/2007 Πρακτικό Συνεδριάσεως και Γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίθηκε μεταξύ άλλων ότι : «Σύμφωνα με την ανωτέρω προστατευτική του περιβάλλοντος συνταγματική διάταξη, τα τμήματα δασών ή δασικών εκτάσεων, τα οποία γειτνιάζουν με οικισμούς ή περιβάλλονται από οικισμούς, όταν, κατ' εξαίρεση εντάσσονται στο σχέδιο πόλης, **χάριν της ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού**, διατηρούν υποχρεωτικά αναλλοίωτο τον δασικό τους χαρακτήρα απαγορεύεται δε ως προς αυτά κάθε άλλη χρήση πλην της κατά προορισμό χρήσης των δασών και κάθε επέμβαση που συνεπάγεται την κατασκευή εντός αυτών έργων ακόμη και κοινωφελούς ή κοινοχρήστου χαρακτήρα (πρβλ. Π.Ε. 246/2000, 667/1994). Τα ανωτέρω ισχύουν και στις περιπτώσεις τροποποίησης σχεδίου πόλης που έχει εγκριθεί πριν από το Σύνταγμα του 1975, για τις εντός αυτού εκτάσεις, οι οποίες έχουν εν τοις πράγμασι δασική μορφή..... Με το παρόν σχέδιο, με την προτεινόμενη τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου του δήμου Μελισσίων, στη

συνολική έκταση των 113 στρεμμάτων περίπου, δημιουργούνται δύο οικοδομικά τετράγωνα 98Γ και 98Β, των οποίων καθορίζονται, περαιτέρω, χρήσεις και όροι δόμησης, και η υπόλοιπη έκταση, η οποία στο συνοδεύον την υπ' αριθμ. 43/5.2.2004 γνωμοδότηση του ΚΣΧΟΠ αποτελεί τα οικοδομικά τετράγωνα 98 και 98Α, χαρακτηρίζεται ως έκταση κοινόχρηστων χώρων αλσών και πεζοδρόμων. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι, η έκταση αυτή είχε και εξακολουθεί να έχει δασικό χαρακτήρα και για την οποία, μάλιστα δεν έχουν καθοριστεί όροι δόμησης αν και πρόκειται για έκταση που περιλαμβάνεται στο ρυμοτομικό σχέδιο, πρέπει αφενός στα άρθρα 1 και 4 του σχεδίου να προστεθεί, εντός παρένθεσης, δίπλα στον ορισμό «κοινόχρηστοι χώροι - άλσος» η λέξη «δάσος» και αφετέρου στο τέλος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 4 του σχεδίου να προστεθεί η φράση: «Οι χώροι αυτοί διέπονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας», ώστε να καθίσταται σαφές ότι η έκταση αυτή υπάγεται στις απαγορεύσεις που απορρέουν από το προστατευτικό καθεστώς των δασών και δασικών εκτάσεων».

β) Ρυμοτομικές Απαλλοτριώσεις - κοινόχρηστοι χώροι.

Ν. Δ. της 17 Ιουλ./16 Αυγ. 1923, περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών.

Άρθρο 32. - «1. Η απαλλοτρίωσις των υπό των εν τη παρ. 1 του άρθρ. 2 υπό στοιχείων α' αναφερομένων χώρων του εγκεκριμένου σχεδίου καταλαμβανομένων ακινήτων ενεργείται κατά τας ακόλουθους διατάξεις, δυναμένων να εφαρμόζονται ως προς τους χώρους, τους προοριζομένους δια

κοινοχρήστους κήπους, πρασιάς και άλση, εν όλω ή εν μέρει, και των ειδικών περί συνδυασμών προς τας ανωτέρω, είτε και αυτοτελώς.

2. Η αρμοδία υπηρεσία, επί τη προσκλήσει των ενδιαφερομένων ή και οίκοθεν ενεργούσα, συντάσσει πράξιν αναλογισμού καθορίζουσαν εν προχείρω κτηματολογικώ διαγράμματι τα απαλλοτριωτέα ακίνητα και τον αναλογισμόν της αποζημιώσεως μεταξύ των υποχρέων.....»

Ν. 5269 της 10/14 Αυγ. 1931(ΦΕΚ Α 274), περί αδειών οικοδομής επί των ρυμοτομουμένων ακινήτων.

Στο **άρθρο 6** ορίζεται ότι : «1. Υπόχρεοι προς καταβολήν της αποζημιώσεως δια την απαλλοτρίωσιν ακινήτων καταλαμβανομένων υπό των υπό του εγκεκριμένου σχεδίου προβλεπομένων χωρών ως κοινοχρήστων, ήτοι οδών, πλατειών, αλσών

κλπ., είναι ο δήμος ή κοινότης και οι ιδιοκτήται κατά τους ακολούθους όρους και αναλογίας. 3. Δια αυτό τούτο το απαλλοτριωτέον οικόπεδον, συνυπόχρεοι καθίστανται ο τε Δήμος ή η Κοινότης και οι ωφελούμενοι παρόδιοι ιδιοκτήται, θεωρουμένων ως τοιούτων των ιδιοκτητών ακινήτων, ων τα οικόπεδα έχουν ή δύνανται να αποκτήσουν δια προσκυρώσεων ή τακτοποιήσεων πρόσωπον επί του εν ω περιλαμβάνεται το απαλλοτριωτέον ακίνητον κατά τα ανωτέρω παρ. 1 χώρου Δια **την διάνοξιν** πλατειών, αλσών, απλών διευρύνσεων κατά τας διασταυρώσεις οδών και εν γένει κοινοχρήστων χώρων, οι παρόδιοι ιδιοκτήται της αυτής πλευράς, υποχρεούνται εις την πληρωμήν της αποζημιώσεως της αναλογούσης εις επιφάνειαν ζώνης οικοπέδων πλάτους είκοσι μέτρων, περιλαμβανομένης εντός του όλου απαλλοτριωτέου χώρου, ασχέτως θέσεως.....».

Τέλος, κρίσιμη είναι και η διάταξη της **παρ. 2α του άρθρου 49 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α')**, με την οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η ένταξη δημόσιου δάσους ή δασικής έκτασης ή τμήματος αυτών σε οικιστική περιοχή, χάριν της ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού. Το εντασσόμενο τμήμα διατηρεί τον δασικό χαρακτήρα του και δύναται να διατεθεί για την δημιουργία κοινοχρήστων χώρων.

III. Ερμηνεία διατάξεων και υπαγωγή του πραγματικού του ερωτήματος - Νομολογία.

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, το με αριθμ. 4/2007 πρακτικό συνεδρίασης και τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που προηγήθηκε της έκδοσης του από 11-7-2007 Π.Δ/γματος, καθώς και την πρόσφατη νομολογία (ΣΤΕ 4876/2013) συνάγονται τα εξής:

α) Ο καθορισμός ακινήτων ως κοινοχρήστων χώρων με πράξη έγκρισης, αναθεώρησης, τροποποίησης ή επέκτασης ρυμοτομικού σχεδίου ή, εφόσον πρόκειται για πολεοδόμηση κατά το σύστημα του ν. 1337/1983, με την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης, ισοδυναμεί με κήρυξη αναγκαστικής απαλλοτρίωσης των χώρων αυτών (ΣΤΕ Ολομ. 603, 604/2008, 3986/2008, 270/2008, 4587/2005 επτ.).

Από τις διατάξεις των άρθρων 32 – 35 του Ν.Δ. της 17 Ιουλ./16 Αυγ.1923 και τις διατάξεις του άρθρου 6 του νόμου 5269/1931 προκύπτει ότι για το απαλλοτριωτέο ακίνητο υποχρεώνονται οι παρόδιοι ωφελούμενοι ιδιοκτήτες και ο Δήμος σε καταβολή αποζημίωσης προς διάνοξη των οδών, πλατειών και αλσών και εν γένει κοινοχρήστων χώρων, η δε συντασσόμενη πράξη αναλογισμού καθορίζει

βάσει τεχνικών στοιχείων τον αναλογισμό της αποζημίωσης. Με τη σύνταξη της πράξης αναλογισμού αποζημίωσης καθορίζεται το μέτρο της ωφέλειας κάθε υποχρέου αποζημίωσης από την διάνοιξη του κοινοχρήστου χώρου (ΣΤΕ 1126/1997), η πρόβλεψη δε αυτή σπηχεί την αρχή της υποχρέωσης ισομερούς κατανομής του οικονομικού βάρους, που προκύπτει από την ωφέλεια που προκαλείται.

β) Η ένταξη δάσους ή δασικής έκτασης σε ρυμοτομικό σχέδιο, είναι επιτρεπτή μόνο κατ' εξαίρεση και για λόγους ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού, δεν αποσυνδέει τις εκτάσεις αυτές από τη δασική νομοθεσία και τους περιορισμούς της και δεν επιτρέπει, καταρχήν, την κατασκευή έργων κοινωφελούς ή κοινόχρηστου χαρακτήρα. Το ίδιο δε ισχύει και στη περίπτωση τροποποίησης σχεδίου πόλης που έχει εγκριθεί πριν από το Σύνταγμα του 1975 (ΣΤΕ Πρ. Γνωμ. 4/2007).

Ενόψει τούτου, ο χαρακτηρισμός των εν λόγω εκτάσεων ως κοινοχρήστων χώρων διαφοροποιείται ουσιωδώς από τη συνήθη περίπτωση χαρακτηρισμού ως κοινοχρήστων, χώρων που είτε εντάσσονται στο σχέδιο για πρώτη φορά, χωρίς, όμως, να έχουν πριν από την ένταξή τους δασικό χαρακτήρα, είτε ενέπιπταν ήδη στο σχέδιο, αλλά χαρακτηρίζονται ως κοινόχρηστοι με τα συνήθη πολεοδομικά κριτήρια. Για τις εκτάσεις αυτές δεν συντρέχει κατ' αρχήν περίπτωση αναλογισμού αποζημιώσεων, ο οποίος θα προϋπέθετε την ύπαρξη ακινήτων που έχουν το χαρακτήρα οικοπέδου (ΣΤΕ 4876/2013 σκ.8 και 9 και 4/2007 πρακτικό συνεδρίασης και γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας σκ.2. Επίσης, ΣΤΕ 4773/2013 σκ. 4).

γ) Στην προκειμένη περίπτωση η επίμαχη έκταση εξακολουθεί από την αρχική της απαλλοτρίωση το έτος 1928 να έχει δασικό χαρακτήρα (δάσος). Αν και πρόκειται για έκταση που περιλαμβάνεται στο ρυμοτομικό σχέδιο, δεν έχουν ποτέ καθοριστεί όροι δόμησης. Στο ως άνω Π.Δ/γμα έτους 2007 ορίζεται ρητώς ότι ο χώρος διέπεται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, ότι απαγορεύεται οποιαδήποτε χρήση, καθώς και οποιαδήποτε επέμβαση για την κατασκευή έργου κοινωφελούς ή κοινόχρηστου χαρακτήρα μέσα σε αυτό, Επίσης, απαγορεύονται οι κατασκευές του άρθρου 19 του ΓΟΚ/1985 (νοούνται κατασκευές για την διαμόρφωση του εδάφους [κλίμακες, τοίχοι, διάδρομοι], κατασκευές εξοπλισμού [στέγαστρα, περίπτερα, αποχωρητήρια], κατασκευές για εξωραϊσμό [συντριβάνια, ανθοδόχες] κλπ). Δηλαδή, δεν είναι επιτρεπτή η διάνοιξη του χώρου αυτού, που αποτελεί προϋπόθεση για τη σύνταξη πράξης αναλογισμού και δεν προκύπτει και η ωφέλεια αποκλειστικά για τους παρόδους.

Επομένως, η έκταση αυτή (ανέκαθεν δάσος), η οποία εντάχθηκε στο σχέδιο πόλης προφανώς για λόγους ενότητας του πολεοδομικού σχεδιασμού, ανεξαρτήτως του εάν η ένταξή της προηγήθηκε του Συντάγματος του 1975, δεν δύναται να θεωρηθεί ρυμοτομούμενη, ως υπαγόμενη στους περιορισμούς της δασικής νομοθεσίας και δεν συντρέχει περίπτωση έκδοσης πράξης αναλογισμού αποζημίωσης.

IV. Κατόπιν των ανωτέρω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Δ') γνωμοδότησε ομόφωνα ότι, δεν είναι δυνατή η σύνταξη πράξης αναλογισμού αποζημίωσης λόγω ρυμοτομίας στους κοινόχρηστους χώρους ΚΧ 98 και 98^Α του εγκεκριμένου σχεδίου Μελισσιών, που θεσμοθετήθηκαν ως κοινόχρηστοι χώροι - άλση (δάσος) με το Π.Δ. 11-6-2007 (ΦΕΚ 290/ΑΑ ΚΠΔ).

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 1-12-2014

Η Πρόεδρος του Τμήματος

Χρυσαφούλα Αυγερινού

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Αθηνά Αλεφάντη

**Νομική Σύμβουλος
του Κράτους**

